

Posudek oponenta bakalářské práce
Západočeské univerzity v Plzni, Fakulty pedagogické, katedry historie

Veronika Skalová

Stříbrné a uranové hornictví na Příbramsku

Autorka si zvolila za téma poměrně rozsáhlou kapitolu z dějin českého hornictví, vyžadující na první pohled detailní ponor do pramenů, nemělo-li se jednat jen o povrchní kompilaci obecně známých faktů. Tuto premisu se nicméně nepodařilo naplnit.

Práce začíná, vedle úvodu, geologickými podmínkami ČR, aby se poté přesunula k počátkům hornictví u nás. To pravěké a raně středověké ovšem zcela pomíjí, s konstatováním, že k němu nejsou písemné prameny (s. 10). /Hmotné nejsou relevantní?/ Následuje stručný nástin těžařské historie v Kutné Hoře a Jáchymově, kde ovšem chybějí vlastně všechny podstatné odborné monografie a studie, včetně nejnovějšího komplexního zpracování kutnohorských dějin, o přebohaté starší sudetoněmecké produkci k Jáchymovu nemluvě. Zde autorka de facto jen parafrázuje informace z webových stránek a odvolává se na jedinou vědeckou práci. Zato v poznámce pod čarou na šestnácti řádcích rozvádí šlikovskou genealogii, aniž by opět znala jediné dílo k historii rodu. Budiž. Očekávalo by se, že tedy Kutná Hora s Jáchymovem měly být jen jakýmsi apendixem k vlastnímu jádru práce o příbramském hornictví. Zde je již autorčin rozhled po dostupné literatuře opravdu širší, zdaleka však nikoli vyčerpávající. Po stručném přehledu středověkých a raně novověkých událostí V. Skalová přechází k příbramskému hornictví 19. a počátku 20. století a poté již k nejpodstatnější části svého opusu – k uranovému hornictví a poválečným táborem nucených prací, kam je vedle Příbrami opět začleněn i Jáchymov. V životních příbězích obou příbramských pamětníků je celá bakalářská práce jistě nejpřínosnější.

Paradoxní je, že podle zadání se mělo jednat i o (vlastně v první řadě!!!) pojednání o dějinách dolování stříbra, ale to je odsunuto zcela na druhou kolej. Se zadáním nekoresponduje ostatně ani plánovaný rozsah práce (115 stran) – není ani poloviční. V zadání se pak sice objevila literatura, kterou měla/hodlala autorka použít, ovšem nestalo se tak opět ani z poloviny. Alespoň se tedy tyto práce v seznamu literatury neobjevují (?). Mimochodem, pokud jde o uvedený seznam, je bohužel velmi chaotický, jelikož není řazen abecedně, ale dle všeho zcela nahodile. Nemalé výtky je nutno uvést i ke způsobu vyhotovení poznámkového aparátu. Poznámky totiž spíše objasňují termíny v textu (které není mnohdy třeba vyjasňovat), než že by odkazovaly na zdroje a existující literaturu.

Gramaticky je práce zvládnutá poměrně v pořádku, chyb je minimální množství (např. s. 6 - ...provází lidstvo po celou dobu její /sic!/ existence), o něco více je překlepů (s. 9 obodbí=období; aj.; překlepy hned v zadání také nezapůsobí na úvod pozitivním dojmem). Nicméně napříč celým textem autorku trápí interpunkce (viz s. 8, 9 a mnoho dalších). A občas i stylistika. Jak je kupříkladu možno rozumět větě: „Objev nerostného bohatství, průzkum možných nalezišť a ložisek, především pak stále větší potřeba drahých kovů k monetárním účelům.“ ??? Jinak je stylistika práce kvalitní – nejde jen o suchopárny výčet faktů s množstvím citací. Na s. 18-19 ale např. přepisuje autorka téměř na celou stránku jistý pramen, aniž by uvedla jeho zdroj. Obrazové přílohy jsou zdařilé.

Celá práce bohužel vyznívá jako nepřiliš zdařilá kompilace nikterak nových poznatků s minimální oporou ve skutečně odborné literatuře. Rozhodně by bylo přínosnější zvolit zadání méně ambiciózního rozsahu a naopak realističtějšího dosahu, např. rozpracováním příběhu obou pamětníků a jeho zapuštěním do dobových reálií.

Práci navrhuji s výhradami k obhajobě a hodnotím ji jako **dobrou až dostatečnou**.

21. května 2012

PhDr. Jan Kilián, Ph.D.